

bcn.cat/
lacapella

facebook.com/barcelonacultura
twitter.com/BCNcultura

27/06 - 2/09

Sala Gran

Rasmus Nilausen
*Sisyphus, Rhopography
and a Headless Chicken*

Espai Cub

Diego Paonessa
Beat Box

14/09 - 21/10

Sala Gran

Pol González
Primer plano de ella gritando

Espai Cub

Nicolás Rojas Hayes
*Aparell per mesurar la voluntat
segons l'índex de Scheuermann*

31/10 - 9/12

Sala Gran

Luis Guerra
Seminari Gramsci

Espai Cub

Pol Esteve
The End of...

18/12 - 27/01

Projecte de comissariat

Alexandra Laudo
*[Heroínas de la Cultura]
La condició narrativa*

Projectes deslocalitzats

Laia Estruch
En lloc d'actuar fabulo

Gerard Ortín
Intravia

Projecte d'investigació

Latitudes
#OpenCurating

BCN Producció celebra la sisena edició. Adreçada a la comunitat artística de Barcelona i la seva àrea d'influència, aquesta convocatòria oberta incentiva la realització de projectes que necessiten recursos de producció i suport institucional per tirar endavant.

Amb aquest programa, La Capella dóna suport a les necessitats econòmiques i de producció dels artistes, i s'apropa a les línies discursives de l'art actual.

Enguany BCN Producció s'expandeix. El programa ha anat evolucionant fins a oferir tres exposicions individuals a la Sala Gran de La Capella, tres a l'Espai Cub, dos projectes deslocalitzats i, com a novetat, un projecte de comissariat i un altre de recerca.

BCN Producció celebra su sexta edición. Dirigida a la comunidad artística de Barcelona y su área de influencia, esta convocatoria abierta incentiva la realización de proyectos que requieren recursos de producción y apoyo institucional para salir adelante.

Con este programa, La Capella ofrece apoyo a las necesidades económicas y de producción de los artistas, y se acerca a las líneas discursivas del arte actual.

Este año BCN Producció se expande. El programa ha ido evolucionando hasta ofrecer tres exposiciones individuales en la Sala Gran de La Capella, tres en el Espai Cub, dos proyectos deslocalizados y, como novedad, un proyecto de comisariado y otro de investigación.

BCN Producció celebrates its sixth edition. Aimed at the artistic community of Barcelona and its sphere of influence, this open competition fosters the execution of projects that require production resources and institutional support in order to be brought to fruition.

By means of this programme, La Capella affords its support to artists' economic and production needs and draws closer to the discourse of contemporary art.

This new edition sees an expansion of BCN Producció. The programme features three solo exhibitions in the Sala Gran at La Capella, three in Espai Cub and two delocalised projects. The new additions include a curatorship project and an artistic research project.

La Capella
Hospital, 56
08001 Barcelona
T 934 427 171

De dimarts a dissabte, de 12 a 14 h
i de 16 a 20 h
Diumenges i festius, d'11 a 14 h
Dilluns tancat

café
SCHILLING

el Periódico

lavillarroel
direcció: carol lópez GRUPO FOCUS

LAIA ESTRUCH

EN LLOC D'ACTUAR FABULO

Laia Estruch (Barcelona, 1981) és llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, ciutat on viu. El 2010 va ser seleccionada per fer el darrer curs de llicenciatura a la universitat The Cooper Union (Nova York), on va estudiar amb artistes com Zach Poff, Matthew Buckingham i Sharon Hayes, que la van ajudar a donar un enfocament multidisciplinari al seu projecte. En aquest projecte la performance guanya cada cop més protagonisme i es fa servir d'eina per construir escultures efímeres, que, partint d'experiències personals, construeixen una nova espacialitat, en la qual el seu cos –ja sigui a través de la veu o de la gestualitat– es converteix en protagonista.

En lloc d'actuar fabulo, presentada a La Villarroel, és una peça escènica de 45 minuts de durada. Inclou un monòleg sonor a partir de la recuperació d'un registre de vídeo, en què Laia Estruch va entrevistar el seu pare el 2009, i un treball en curs, en el qual ha adaptat el contingut oral del vídeo a quatre performances. A partir d'aquest document d'àmbit familiar i caràcter autobiogràfic, l'artista explora conceptes que van des de la transmissió de la memòria emocional fins a la naturalesa de l'obra d'art amb relació al teatre i les possibilitats de la performance per crear espais escultòrics.

Aquesta presentació constitueix el punt final d'un procés de treball iniciat al començament del 2012 amb la transcripció de les quatre hores de la cinta de vídeo per fer una selecció de les frases més representatives del personatge entrevistat (el títol del projecte fa referència a una d'elles), els leitmotiv del seu pare que han donat títol a la sèrie de quatre performances anteriors.

Les quatre performances són quatre lectures pensades per a l'espai expositiu. La paraula, ampliada i alhora esborrada, el cos i la veu són elements centrals de la presentació en escena. L'estructura que mantenen és sempre la mateixa: un anunci, a mode d'element gràfic, que informa i convida l'espectador; una actuació en directe, basada en la lectura d'un text, i una frase ampliada (a la paret o al full de sala), que funciona com

a imatge. La lectura del text es projecta amb la veu de l'artista i unes partitures visuals que l'ajuden a transitar les paraules a través d'anotacions que alteren el llenguatge textual. I, finalment, un documental escènic, que recull l'àudio de la mateixa experiència i que es converteix en l'objecte de la performance.

En lloc d'actuar fabulo segueix l'estructura de les performances anteriors, incloent-hi una variació en el moment de la pròpia actuació: la imatge textual desapareix i la lectura es converteix en un monòleg sense partitura. L'espai en què la performance es presenta ja no és artístic, sinó teatral: els elements visuals desapareixen i són reemplaçats per elements d'un decorat teatral. La performance es desplaça a l'escenari del teatre i accepta el decorat existent sense transformar-lo, integrant-lo i provant d'explotar-ne al màxim les possibilitats. Gràcies al fet que no hi ha partitura, Estruch accentua la improvisació i afavoreix la creació d'un nou personatge en escena que recull la pròpia experiència i la transforma a través de la del seu pare, creant una ombra de la relació que va ser, i que ens transporta a un nou espai en el qual el públic de la sala es converteix en el centre. Es tracta d'una performance que també inclou la música com a element vertebrador o banda sonora de la pròpia experiència.

A més de ser el punt final d'un procés de treball que va del vídeo a la performance, n'explora els límits en un àmbit "aliè" com és el teatre per poder-se enfrontar a les potencialitats, diferències i similituds de la performance amb les arts escèniques o visuals.

LAIA ESTRUCH

EN VEZ DE ACTUAR FABULO

Laia Estruch (Barcelona, 1981) es licenciada en Bellas Artes por la Universidad de Barcelona, ciudad en la que reside. En 2010 fue seleccionada para realizar el último curso de licenciatura en la universidad The Cooper Union (Nueva York), donde estudió con artistas como Zach Poff, Matthew Buckingham y Sharon Hayes, que le ayudaron a conferir un enfoque multidisciplinar a su trabajo. En este, la performance gana cada vez más protagonismo y se utiliza como herramienta para construir esculturas efímeras, que, partiendo de experiencias personales, construyen una nueva espacialidad, en la que su cuerpo –ya sea a través de la voz o de la gestualidad– se convierte en protagonista.

En lloc d'actuar fabulo, presentada en La Villarroel, es una pieza escénica de 45 minutos de duración. Incluye un monólogo sonoro a partir de la recuperación de un registro de vídeo, en el que Laia Estruch entrevistó a su padre en 2009, y un trabajo en curso, en el que ha adaptado el contenido oral del vídeo a cuatro performances. A partir de este documento de ámbito familiar y carácter autobiográfico, Estruch explora conceptos que van desde la transmisión de la memoria emocional hasta la naturaleza de la obra de arte en relación con el teatro y las posibilidades de la performance para crear espacios escultóricos.

Esta presentación constituye el punto final de un proceso de trabajo iniciado a principios de 2012 con la transcripción de las cuatro horas de la cinta de vídeo para hacer una selección de las frases más representativas del personaje entrevistado (el título del proyecto hace referencia a una de ellas), los leitmotiv de su padre que han dado título a la serie de cuatro performances anteriores.

Las cuatro performances son cuatro lecturas pensadas para el espacio expositivo. La palabra, ampliada y al mismo tiempo borrada, el cuerpo y la voz son elementos centrales de la presentación en escena. La estructura que mantienen es siempre la misma: un anuncio, a modo de elemento gráfico, que informa e invita al espectador; una actuación en directo, basada en la lectura de un texto, y una frase ampliada (en la pared o en la hoja de sala), que funciona como imagen. La lectura del texto se proyecta con la voz de la artista y unas partituras visuales que la ayudan a transitar las palabras a través de anotaciones que alteran el lenguaje textual. Y, por último, un documental escénico, que recoge el audio de la propia experiencia y que se convierte en el objeto de la performance.

En lloc d'actuar fabulo sigue la estructura de las performances anteriores, incluyendo una variación en el momento de la propia actuación: la imagen textual desaparece y la lectura se convierte en un monólogo sin partitura. El espacio en el que la performance se presenta ya no es artístico, sino teatral: los elementos visuales desaparecen y son reemplazados por elementos de un decorado teatral. La performance se desplaza al escenario del teatro y acepta el decorado existente sin transformarlo, integrándolo y tratando de explotar al máximo sus posibilidades. Gracias a que no hay partitura, Estruch acentúa la improvisación y favorece la creación de un nuevo personaje en escena que recoge su propia experiencia y la transforma a través de la de su padre, creando una sombra de la relación que fue, y que nos transporta a un nuevo espacio en el que el público de la sala se convierte en el centro. Se trata de una performance que incluye también la música como elemento vertebrador o banda sonora de la propia experiencia.

Además de ser el punto final de un proceso de trabajo que va del vídeo a la performance, explora sus límites en un ámbito “ajeno” como es el teatro para poder enfrentarse a las potencialidades, diferencias y similitudes de la performance con las artes escénicas o visuales.

LAIA ESTRUCH

INSTEAD OF ACTING I FABULATE

Laia Estruch (Barcelona, 1981) holds a Degree in Fine Arts from the University of Barcelona, the city in which she resides. In 2010, she was selected to carry out the final year of her degree at The Cooper Union university in New York, where she studied alongside artists such as Zach Poff, Matthew Buckingham and Sharon Hayes that helped her lend a multidisciplinary approach to her work. Therein, performance acquires an increasingly prominent part and is employed as a tool to build ephemeral sculptures that, based on personal experiences, create a new spatiality, in which her body – either through her voice or gestures – takes the leading role.

En lloc d'actuar fabulo, presented in La Villarroel, is a 45-minute-long performance piece. It comprises an audio monologue based on a video recording in which Laia Estruch interviewed her father in 2009, and a work in progress, in which she has adapted the video's oral content to four performances. On the basis of this document of a familial and autobiographical nature, Estruch explores concepts ranging from the transmission of emotional memory to the nature of the artwork in relation to the theatre and the possibilities provided by performance to create sculptural spaces.

This presentation is the culmination of a working process, which began in early 2012 with the transcription of four hours of video tape to select the most characteristic sayings of the person interviewed (the project title makes reference to one of them), the "leit-motifs" of her father that afforded the title to the series of four previous performances.

The four performances entail four readings intended for the exhibition space. The word, enlarged and erased at the same time, the body and the voice are core elements of the *mise-en-scène*. The same structure is upheld in each case: an advert, as a graphic element, informs and invites the spectator; a live performance, based on the reading of a text, and an enlarged phrase (on the wall or an information sheet), which act as the image. The reading of the text is projected through the voice of the artist and some visual scripts that help her to transport the words through notes that alter the textual language. And, finally, a performance documentary, which contains the audio of the experience itself and which becomes the object of the performance.

En lloc d'actuar fabulo keeps to the structure of the previous performances, including a variation at the time of the performance itself: the textual image disappears and the reading becomes a monologue

without a script. The space in which the performance is presented is no longer an artistic space but a theatrical one: the visual elements vanish and are replaced with elements of a set design. The performance moves to the stage and accepts the existing set design without altering it, integrating it and endeavouring to harness its full potential. The absence of a script leads to greater improvisation on the part of Estruch and fosters the creation of a new character on stage that takes her own experience and transforms it through that of her father, creating a shadow of the previous account, and which transports us to a new space in which the theatre's audience becomes the focal point. It is a performance that also includes music as a main feature or soundtrack of the experience itself.

In addition to being the culmination of a working process that evolves from video to performance, it explores its limitations in an "unrelated" arena as is the theatre in order to be able to tackle the possibilities, differences and similarities of the performance with the performing or visual arts.